

We beginnen weer met waar we de vorige keer zijn geëindigd, een religieuze uiting.

Bea Hoendervanger

Fotoketing

8 augustus 2020

De foto van Piet waar we een plechtige religieuze optocht (processie) waarnemen ergens in Zuid Europa, heeft mij geïnspireerd voor het maken van deze foto.

Bij het zien van de foto dacht ik aan processie-rups. Deze rups is geen processierups. De naam van deze rups is spinneruile, familie van vlinders.

Dimie Wijgerse:

Mijn reactie op de foto van Bea is :

Goed geslaagde macrofoto van, zo te zien een prachtig rupsje, maar deze rupsjes kunnen geruisloos met hun fijne haartjes toch ook heel veel hinder veroorzaken .

Zoals b.v. ook de corona bacterie die onzichtbaar zijn weg zoekt onder ons.

Allen als we ons aan de opgelegde regels houden kunnen we hopelijk erger voorkomen, vandaar mijn foto van deze aanwijzingen.

Hierbij mijn foto en reactie op de vorige foto:

"Ik zie prominent in beeld een waarschuwend spandoek dat ons herinnert aan de maatregelen waaraan we ons moeten houden in de Corona-crisis.

Dus ook als je met het pontje over de Maas gaat varen, wat in het toeristenseizoen zo idyllisch lijkt; wat kan je gebeuren ... als je maar goed oplet, afstand houdt, hygiëneregels in acht houdt, et cetera... Het leven wordt er niet zorgelozer op. En dat zal ons nog wel een tijdje blijven achtervolgen.

De koeien in het landschap hebben daar allemaal geen weet van, al hanteren

de meesten wel gepaste afstand, net als de bomen op de achtergrond... natuurlijk instinct en ingerichte natuur in één blik gevangen.

Alfons"

Jeroen;

Ik zie een Hollands landschap, volledig zichtbaar door de mens geschapen. Landschap en dieren in rechte lijnen. Mooie compositie!

Als reactie ook een Hollands landschap. Ook met dieren (edelhert-mannetje met jong(en)), ook dit landschap is grotendeels door de mens geschapen, alleen in een wat ruigere uitvoering!

Mijn verhaal:

In de foto zie ik een mooi natuur tafereel in een bosrijke omgeving. De herten zijn altijd op hun hoede; voor hun natuurlijke vijanden, jagers maar ook het verval van de natuur.

De vaderfiguur waakt en de jongen zijn ook waakzaam. Waar ze niet voor kunnen waken is hun leefomgeving die slechter wordt. De natuur siddert op haar grondvesten. Vandaar mijn foto: Sidderende natuur.

Groeten,

Mark

Ik wil niet ingaan op de technische aspecten van deze foto maar primair op mijn gevoel bij dit beeld.

Net voor ik naar deze foto keek kreeg ik een mailtje van een bekende dat wellicht een gezinslid van hem corona heeft.

Dat appelleert aan een min of meer continu gevoel van bezorgdheid bij mij zelf over de huidige situatie die wij allemaal kennen.

Ik probeer dan ook continu mij zelf af te leiden en perspectief te zien. Deze basisstemming beïnvloedt mij ook bij de interpretatie van deze foto.

Het landschap dat ik denk te zien oogt teer, fijntjes en dat maakt voor mij deze afbeelding aantrekkelijk maar is voor mij ook een somber landschap.

Als ik probeer naar de einder te kijken zie- en hoop ik ook licht te zien

Enkele dagen geleden fotografeerde ik in een kerk die na restauratie en hernieuwde inrichting voor een grotendeels nieuwe bestemming een grote lichtheid en ruimtelijkheid uitstraalt. Het felle zonlicht dat door de grote ramen binnenviel beïnvloedde dat uiteraard ook maar vond ik niet storend.

Ik kom er ook terug om onder andere omstandigheden nog eens de ruimtelijkheid te verbeelden.

Twee uren bracht ik deels alleen door in deze ruimte en dat gaf mij bij momenten een gevoel van vrijheid en perspectief als vervolg op dit kwetsbare uitzicht

Ik maak dus een grote stap en hoop dat dit voor de kijker enigszins te volgen is.

Ton

Janneke:
Als bijlage mijn foto.

Bij het zien van de foto viel ik op de patronen in de ruimte.
Dat deed me denken aan een foto die ik laatst uit de slaapkamer heb
gemaakt.

Bij de ontvangen foto gingen mijn eerste gedachte al snel uit naar herhaling en golfbewegingen. Dit zou een uitgangspunt kunnen zijn voor mijn bijdrage.

Later die dag zag ik een aantal paddenstoelen in onze tuin staan en vroeg ik mij af kan ik daar iets mee. Nogmaals de ontvangen foto eens goed bekeken en zag dat het plastic een bescherming is tegen de weersinvloeden.

Mijn idee was geboren, immers de hoed van de paddenstoel beschermt de sporendragers ook tegen weersinvloeden.

Willie

Het eerste wat in mijn gedacht opkwam toen ik deze foto zag, was
“vergane glorie”

De paddenstoel staat nog rechtop, maar het mooie gedeelte begint al
flink wat schoonheid in te boeten.

Mijn moeder staat hier ook nog rechtop, maar het duurt niet lang meer
voor ze moet gaan zitten. Ze kijkt nog één keer om.....

Ha Piet hierbij de foto van mij.

Aan het strand stil en verlaten, genietend. Niemand op het strand te zien in de verte een strandtent en badplaats.....

De rolstoel met grote banden speciaal voor het strand en de mevrouw die hem duwt trekt mijn aandacht. Mooi dat dit tegenwoordig kan.

Mevrouw loopt achter haar rolstoel, en als ze moe is gaat ze zitten en dan denk ik dat de fotograaf haar voortduwt.

Flink windje aan haar haren te zien. Mooie verhouding voorgrond/achtergrond van de foto.

Deze foto is gemaakt aan de oever van Vonkerplas, in de uiterwaarden van Dreumel. S'morgens rond de klok van 9 uur op pad gegaan om wat vlinders en klein spul te proberen te fotograferen. Deze foto is gemaakt door focus stacking toe te passen in mijn camera. Camera maakt 8 foto's en dan voegt hij deze samen tot foto 9.

Gemaakt met Olympus omd em 5 mark II 40-150 mm pro lens 1/2000 sec. 150 mm F3.2.

groetjes,

Dicky

Hallo Piet,

Als eerste mijn reactie:

Phoe wat moeilijk, een macrofoto met een vlinder en een bloem, dat krijg ik nooit voor elkaar in deze regenweek!!

Dat wordt dus in het archief duiken, of kan ik iets met de kleuren? Hmm, ik zie wit, rood en veel groen op de achtergrond.

Nee, geen inspiratie een macro met deze kleuren. Dus archief in en zoeken op tags met "insect" en "bloem".

Ja hoor, gevonden, dit wordt er, de kleuren kloppen ook nog aardig, moet nog wel wat inzoomen om een beetje hetzelfde effect te krijgen.

Jeroen

Als bijlage mijn reactie op de foto van JeroenS

Verhaal achter de foto:

Bij de foto van JeroenS denk ik meteen: honing!

Oftewel natuurvoeding.

In de lente en zomer schenkt ons de natuur, honing door tussenkomst van de bij.

In de herfst vallen de rijpe walnoten van de boom, je hoeft ze alleen maar op te rapen.

Groeten, Tanja

Ik dacht in deze tijd van noten aan een walnoten taart. Ik heb deze gemaakt met appel en wat kaneel. Hij is super van smaak, maar wel jammer dat de walnoten niet door de hele cake zaten. Groetjes Tonnie.

Op mijn toegestuurde foto zie ik een gebakken cake vol noten met een heel mooi bruin korstje, uit liefde bereidt. Dit doet me denken aan voedzame tussendoortjes maar ook aan luxe en obese.

Maar de cake roept vooral sterke associaties op uit mijn jongere jaren van de jaren 70, waarbij spacecake een betoverende werking had. Zelfs het motiefje van het tafellaken doet mij terugdenken aan die tijd omdat wij dit als behang hadden. En ook het servies is voor mij heel herkenbaar omdat mijn zus destijds dezelfde borden spaarde voor haar uitzet.

Mijn motto is: bij eten hoort drinken.
Groetjes, Helma

Johan:

Inspirerende foto met warmte door vuur en (te verwachten) warmte door het drinken van de wijn, een goed vooruitzicht!

Van de wijn uit 2015 in een prettig warme omgeving naar het frisse heden van oktober 2020 .

In het Limburgse landschap hangen nog deze druiven om geplukt en verwerkt te worden tot een hopelijk goede witte wijn in 2021.

Hoi Piet mijn reactie op de druivenfoto,

de kleurstelling is bijna monotoon , een druif is natuur, oorspronkelijk ook begonnen met bloemen en dat is mijn startpunt, geen kaas of wijn.

Mijn kleurgebruik is wat kleuriger en ik heb een andere beeldhoek gebruikt, een tegenpool met de andere foto.

Maar beide hebben een ontwikkeling doorgemaakt om op dit punt te komen, om een druif te worden of een prachtige bloem te worden.

De natuur lijkt zich altijd wel te kunnen handhaven en wint het meestal van ons.

Met vriendelijke groet Corrie